

over det fra det Tidspunkt, man faar Ejendomsretten.

Forsvarsministeren (L. Rasmussen): Jeg vil gerne rette et Spørgsmaal til det ærede Medlem. Hvis man kunde paavise et Tilfælde, hvor det vilde være af den allerstørste Betydning for mange Mennesker at faa et berettiget Ønske opfyldt, og dette Ønskes Opfyldelse ikke kunde skade andre, vilde det ærede Medlem saa modsætte sig det, hvis han mente, det kunde faa den allerfjerneste Forbindelse med Begrebet Ejendomsret? Det ærede Medlem siger, at dette Ønske er berettiget, og at dets Opfyldelse har den største Betydning for de kommende Husmænd, og det ærede Medlem har ikke kunnet paavise, at det vil volde noget Menneske Skade, hvis man imødekommer Ønsket. Hvis en lignende Situation skulde indtræffe i Fremtiden, er jeg ogsaa naiv nok til at tro, at jeg fik det ærede Medlems Tilslutning. Det vilde ogsaa være et ganske mærkværdigt Standpunkt at indtage for det ærede Medlem, hvis han vilde gaa imod manges berettigede Ønske, naar der ikke skete nogen Skade derved, og endnu har vi ikke faaet paaapeget, hvad Skade der sker, men kun, at det vil være af den største Betydning — det er det ærede Medlems egne Ord. Skulde vi ikke være enige om, at vi næste Gang der kommer til at foreligge et lignende Tilfælde, lader være med at gøre Modstand, men er imødekommende?

Piper: Jeg har paavist forskellige Tilfælde, i hvilke den tidligere Ejers eller Brugers Interesser kunde komme i Kollision med de Rettigheder, der gives den nye Ejer ifølge denne Lov. Den højtærede Minister spurgte mig, om jeg i lignende Tilfælde, naar der var Tale om at imødekomme et Ønske, som havde stor Betydning for mange, vilde modsætte mig det, hvis det kunde komme i Strid med Ejendomsretten (*Forsvarsministeren* [L. Rasmussen]: Og naar det ikke skader nogen!). Ja, naar det ikke skader nogen. Hvis det ikke var noget, der skulde lovfæstes, kunde jeg godt være enig med den højtærede Minister, saa vilde jeg efter al Sandsynlighed stille mig imødekommende, men være med til at lovfæste noget i den Retning, her er Tale om, kan jeg ikke.

Den højtærede Minister talte om, at naar der blev foretaget noget ved Jorden, saasom Udstykning, Afsætning af Mærker o. s. v., som hindrede Manden i at pløje, vilde han blive fritaget derfor, det sagde

den sunde Fornuft. Ja, men det er jo ikke den sunde Fornuft, vi skal rette os efter, vi skal rette os efter, hvad der staar i Loven, og i Loven staar der ikke noget saadant.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Piper: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Tingets næste Møde afholdes Onsdag den 27. Januar Kl. 1 $\frac{1}{2}$ med følgende Dagsorden:

1) *Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende:*

Forslag til Lov om Benyttelse af Jorder i offentligt Eje og af Præstegaardsjorder forinden Afgivelsen til Udparcellering.

2) *Fremsættelse af Lovforslag.*

Mødet hævet Kl. 2 $\frac{15}{16}$.

48de Møde.

Onsdag den 27. Januar Kl. 1 $\frac{1}{2}$.

Formanden: I Skrivelser af Gaars Dato meddeler Justitsministeren, at han agter her i Tinget at fremsætte:

*Forslag til Lov om Tinglysning,
Forslag til Lov om Ændring i Lov af 17. Marts 1922 om Foranstaltninger*